

stedt, når der i de relevante FN-organer og i kredsen af EU-medlemslande er truffet beslutning om, hvordan tilladelsessystemet for klimaprojekter mere præcist skal udformes.

Der kan være grund til at præcisere, at tilladelsen alene giver adgang til at igangsætte og gennemføre projektet. Der er således ikke hermed taget bindende stilling til, at kreditter fra projektet kan anvendes i kvoteordningen i Danmark, eller givet garantier for, at den projektudførende kan udføre projektet. Danmark påtager sig gennem tilladelsen ingen forpligtelser i forhold til projektet. Hvis projektet godkendes af FN som et projekt, der har genereret CDM- eller JI-kreditter, vil der dog som udgangspunkt normalt ikke være hindringer for anvendelsen, jf. forslagens § 26 a med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 12

Ændringsforslaget præciserer, at der er adgang til at indsætte kreditter i det danske kvoteregister. Herudover indeholder ændringsforslaget konsekvensrettelser som følge af, at registret nu også skal kunne håndtere disse kreditter.

Efter den gældende § 24, stk. 3, udsteder miljøministeren regler om bl.a. de oplysninger, som skal indholdes i registret, om den nærmere indretning af dette, om registrets opgaver og udførelsen heraf, herunder om samarbejdet med andre registre om driften af registret. Med udstedelsen af Europa-Kommissionens registerforordning af 21. december 2004, er behovet for en bekendtgørelse om de nævnte emner delvis overflødiggjort. Det foreslås derfor at ændre hjemmelen således, at en bekendtgørelse ikke forventes udstedt, men ministeren får mulighed for at udstede regler, idet omfang, der viser sig behov herfor.

For så vidt angår gebyr for registrets kontohavere, er der tale om en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse herom, og der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse. I tilknytning til gebyrbestemmelsen i stk. 4, fastsættes regler om adgang for miljøministeren til at opkræve gebyr ved meddelelse af tilladelse til CDM- og JI-projekter og til anvendelse af kreditter for sådanne projekter. Med hensyn til de skønnede omkostninger hertil, henvises til afsnit 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Ændringerne i § 25 er alene sproglige konsekvensrettelser, som er en følge af, at registret nu også skal kunne håndtere kreditter.

Til nr. 14-16

Der er tale om henvisninger til adgangen til - udover kvoter - at kunne anvende kreditter ved opfyldelse af lovens forpligtelser.

Derudover foreslås en mindre sproglig ændring fra »stk. 1 og 2« til »stk. 1 eller 2«, da der ikke er tale om, at der er betingelser fra begge bestemmelser, som skal være opfyldt.

Til nr. 17

Bestemmelsen fastslår princippet om, at kreditter som udgangspunkt kan anvendes til dækning af virksomhedens udledninger på lige fod med kvoter. Anvendelsen kan dog først ske efter godkendelse fra miljøministeren. Godkendelsen vil imidlertid blive givet, med mindre anvendelsen strider mod lovgivningen eller internationale forpligtelser, jf. stk. 2. Kreditterne skal ikke veksles til kvoter, men kan, med de i bestemmelsen nævnte begrænsninger, anvendes i stedet for kvoter.

Den væsentligste begrænsning for anvendelse af kreditter vil være det loft for kreditanvendelse, som vil blive fastsat ved lov med virkning fra år 2008. Loftet fastsættes efter ændringsdirektivet af de enkelte medlemsstater. I Danmark vil loftet blive fastsat ved lov i forbindelse med fastlæggelse af kvotetildelingen for 2008-2012.

Bestemmelserne om at kreditter fra nukleare anlæg, arealanvendelser og skovbrug ikke kan anvendes, jf. stk. 4, er krav i ændringsdirektivet.

Anvendelsen af kreditterne forudsætter, at alle retigheder over disse overdrages til miljøministeren, jf. stk. 5. Det er således en forudsætning, at kreditter ikke er pantsat eller på anden måde behæftet med rådighedsbegrænsninger. Bestemmelsen skal endvidere sikre, at kreditter ikke både kan anvendes og videre-sælges.

Det foreslåede stk. 6 indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler for godkendelsesordningen. Der vil efter bestemmelsen kunne fastsættes regler om godkendelsens omfang og kriterierne for godkendelse. En sådan bekendtgørelse vil kunne blive relevant, når der i kredsen af EU-medlemslande er enighed om, hvordan godkendelserne af anvendelsen af klimakreditter skal udformes og administreres. Bekendtgørelsen vil tage højde for, at CO₂-kvoter og - kreditter frit vil kunne omsættes på et fælles EU-marked, og at det er vigtigt, at de danske godkendelsesordninger ikke er strengere eller mere restriktive end kravene i de øvrige EU-lande.